ANUL I No. 47 | 4 PAGINI 2 LEI | Sâmbătă 13 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Inaintarea germană continuă, zi de zi...

POLITICA SVONURILOR

Oficinile de propagandă anglo-americane încearcă să abată atenţia cercurilor internaţionale dela gravele înfrângeri suferite în ultimul timp de bolşevici, punând în în circulaţie tot felul de svonuri tendenţioase.

E o tactică perfidă, care nu mai dă însă rezultatele scontate de cei cari o folosesc. Opinia publică europeană este obişnuită cu minciunile lansate în fiecare zi de propaganda anglo-saxonă şi refuză acum să le mai dea vreo atenţie. Cu atât mai mult, cu cât felul în care sunt prezentate vădeşte o totală lipsă de bun simţ şi o flagrantă ignorare a realităţilor.

Printre ultimele svonuri lansate de „sursele" nord-americane, este şi acela, desminţit recent la Berlin, că ar fi în curs tratative pentru începerea unor discuţii de pace, folosidu-se bunele oficii ale Spaniei.

Incontestabil, Anglia şi America inventând astfel de ştiri, urmăresc un dublu scop. Mai întâi, vor să demonstreze lumii că Germania şi aliaţii ei nu mai au curajul să continue războiul. In al doilea rând, ele îşi administrează un necesar balsam psihologic, amăgindu-se asupra viitorului destul de sumbru care le aşteaptă.

E greu însă să convingi opinia publică europeană că Germania s'ar putea gândi la pace. Succesele obţinute pe toate fronturile de [...] pot demonstra oricui că fo[...] militară este tot atât de departe de epuizare ca şi la începutul războiului.

In afară de aceasta, să nu se uite că Marele Reich are astăzi alături întreaga Europă.

Războiul pentru exterminarea bolşevismului rusesc a înlăturat orice barieră morală şi politică între Germania şi celelalte state ale Continentului, în timp ce alianţa anglo-sovietică a răpus şi cele din urmă simpatii de care lumea anglo-saxonă se mai bucura în atât de încercata Europă.

Pe de altă parte, Germania şi aliaţii ei nu urmăresc în acest război ţeluri cari ar putea fi satisfăcute — în cele din urmă — printr'o pace de compromis. Cu prilejul ultimei lor întrevederi, Fuehrerul şi Ducele şi-au manifestat încă odată hotărîrea de a duce războiul până la capăt, adică până la crearea acelor condiţiuni morale şi materiale cerute de noua ordine pe care Italia fascistă şi Germania naţional-socialistă o vor instaura în viaţa Europei de mâine.

„Sursa" nord americană care a pus în circulaţie recentul svon de pace a nesocotit deci situaţia reală a războiului sau a răstălmăcit-o în mod perfid, ceeace pentru seriozitatea svonului lansat este acelaş lucru.

Dacă totuşi, svonul porneşte din necesitatea tot mai adânc simţită în lumea anglo-saxonă, a învăluirii viitorului în pânza străvezie a calmantelor psihologice, cu atât mai grav pentru autorii lui. Svonurile nu vor înlătura şi nici nu vor îndulci amărăciunea sfârşitului. Din potrivă, o vor agrava.

Pentrucă, asemeni oricărui calmant, svonul administrat în acest scop, va duce fatal la slăbirea rezistenţei morale a populaţiei anglo-americane, sătulă încă de pe acum de gogoşile lipsite de gust pe care i le serveşte propria-i propagandă.

Aşa dar, invenţiile posturilor de radio şi presei de peste ocean nu-şi ating nici într'un caz, nici în celălalt scopul.

E surprinzător, totuşi, că nici după doi ani de război, fantezia războinicilor concetăţeni ai d-lui Roosevelt, nu dă încă semne de oboseală...

Domnul Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a prezidat alte două importante Consilii de Miniştri

Poziţia ofiţerilor şi subofiţerilor invalizi. Cum se prezintă situaţia agricolă a ţării. Activarea vieţii economice în Basarabia şi Bucovina. Măsuri pentru funcţionarea spitalelor. Realizările stabilimentelor militare ale Statului

Luni, 8 Septembrie şi Marţi 9 Septembrie crt. s'a ţinut un Consiliu de Miniştri, sub preşedinţia domnului Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, la care au participat toţi membrii guvernului şi d-nii general C. Voiculescu, guvernatorul Basarabiei şi general C. Calotescu, guvernatorul Bucovinei.

1. D. Mareşal Antonescu a hotărît ca ofiţerii activi şi subofiţerii activi deveniţi invalizi în cursul acestui război, vor rămâne mai departe în cadrele active ale armatei, dându-li-se atribuţiuni în raport cu invaliditatea fiecăruia.

Drepturile lor de înaintare se vor hotărî ulterior.

2. D. general I. Sichitiu, ministrul agriculturii şi domeniilor, a făcut o expunere a situaţiei agricole a ţării, arătând că treeratul grâului s'a terminat în regiunea de şes şi continuă încă în partea de Nord a ţării; recolta de porumb se anunţă foarte bună; transporturile de lemne pentru Capitală merg progresiv, iar trimiterile de maşini şi unelte agricole pentru Basarabia îşi urmează cursul, conform planului stabilit.

3. D. Mareşal Antonescu a dat dispoziţiuni:

a) să se întocmească, ca şi anul trecut, o evidenţă a muncilor agricole de toamnă, pentru a se putea urmări mersul lucrărilor;

b) să se alcătuiască o statistică generală a vitelor, pentru ca, pe această bază, să poată fi rezolvată definitiv problema consumului cărnii, în mod uniform pentru toată ţara;

c) să se ia din vreme, măsuri pe cale administrativă şi prin presă, pentru o bună păstrare a porumbului, pentru ca populaţia să fie ferită de pericolul hranei cu mălai stricat;

d) să se organizeze schimburile economice dela judeţele excedentare la cele lipsite, ţinându-se seama mai ales de stocurile de cereale aflate în Basarabia,

unde, prin cumpărăturile care se vor face, se va activa viaţa economică;

e) să se ia măsuri pentru curăţirea de omizi a masivelor păduroase din Vechiul Regat şi provinciile liberate;

f) să fie sancţionaţi cu cea mai mare asprime producătorii şi comercianţii, cari încearcă să saboteze opera de aprovizionare, prin nerespectarea preţurilor fixate de guvern.

4. — D. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului, a dat indicaţiuni ca pentru intensificarea comerţului din Basarabia şi Bucovina, marii industriaşi şi comercianţii din Capitală să fie puşi în contact direct cu guvernatorii celor două provincii, în vederea deschiderii de sucursale, reprezentanţe sau a trimiterii de mărfuri în consignaţie.

5. D. Mareşal Antonescu a dat dispoziţiuni referitoare la administrarea, înzestrarea şi aprovizionarea spitalelor, stăruind îndeosebi asupra disciplinei militare şi asupra controlului sever, care trebue să domnească în funcţionarea acestor aşezăminte.

Totdeodată d-sa a hotărît ca pe viitor să nu se mai instaleze spitale în localurile şcolilor, pentruca să se asigure deschiderea şi ţinerea cursurilor potrivit programului făcut de Ministerul Culturii Naţionale.

6. D. General Gh. Dobre, subsecretar de Stat al înzestrării armatei, a făcut o expunere a situaţiei industriei metalurgice şi a stabilimentelor noastre militare, arătând progresele realizate sub guvernarea d-lui Mareşal Antonescu, în ceeace priveşte mărirea volumului comenzilor, intensificarea livrărilor, realizările de economii şi românizarea personalului de toate categoriile folosit în aceste întreprinderi.

7. D. general N. Stoenescu, ministrul finanţelor, a expus mersul satisfăcător al executării bugetului pe anul în curs.

8. — D. general C. Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, a arătat măsurile luate de acord cu Ministerul Economiei Naţionale pentru punerea în funcţiune a a întreprinderilor industriale şi comerciale, în special a fabricilor de ulei şi uleiernitelor şi pentru intensificarea pescuitului şi a sărării şi afumării peştelui în Basarabia.

9. D. I. Marinescu, ministrul economiei naţionale, a făcut o expunere a situaţiei industriei alimentare şi a măsurilor luate la acest departament, pentru intensificarea producţiei, prin activarea unităţilor existente şi prin crearea de noui unităţi, corespunzătoare nevoilor noastre.

In realizarea acestui progres, Ministerul Economiei Naţionale a înfiinţat sau sprijinit, în regiunile cele mai bogate în materia primă respectivă, trei fabrici pentru uscarea legumelor, două fabrici de marmeladă, două centre fixe şi o sută unităţi mobile pentru colectarea laptelui şi fabricarea untului, brânzeturilor, intensificând totdeodată pescuitul şi luând măsuri pentru fabricarea conservelor de peşte în Deltă şi în Basarabia.

In afară de acestea, d. ministru al economiei naţionale a mai arătat dispoziţiunile luate pentru înfiinţarea de abatoare şi de instalaţii frigorifere în ţară şi pentru înfiinţarea unei fabrici de sub-produse animale la abatorul din Capitală.

10. Pentru restul unităţilor industriale, care se creiază, precum şi pentru organizarea industriei actuale d-sa a dat dispoziţii ca să se ţină seamă de reorganizarea centrelor de producţie în sensul ca să fie avute în vedere locurile unde se găseste materia primă şi combustibilul cel mai ieftin, luându-se totdeodată în considerare nevoile consumului şi mijloacele de transport.

In acest scop s'a pus în lucru harta industrială a ţării, din care s'au şi făcut până astăzi 40 judeţe.

Extraordinare pierderi bolşevice pe tot frontul

BERLIN 11 (Rador). — In cursul luptelor din ultimele zile bolşevicii au suferit pierderi extraordinar de mari, în toate sectoarele. Acest fapt este confirmat de prizonieri făcuţi de trupele germane.

Pierderi deosebit de însemnate a suferit în special divizia 300 de infanterie sovietică. Dintr'un regiment al acestei divizii nu au rămas decât 5 ofiţeri şi 120 de soldaţi. In ziua de 5 Septembrie, divizia de mai sus a primit o întărire de 900 oameni. La 8 Septembrie, dintre cei 900 de soldaţi, 600 căzuseră deja prizonieri în mâinile germanilor.

Ruinele unui sat din regiunea Bugului, ai cărui locuitori au murit aproape toţi de foame, în anul 1933

NEVOI IN ÎMPLINIRE

ŞCOALA PRIMARĂ IN BASARABIA

Cine îşi închipue că în Basarabia, în privinţa şcoalei primare, e o simplă reluare a activităţii întrerupte în Iunie 1940, greşeşte. Ocupaţia rusă, chiar numai de un an, a adus după sine o mulţime de probleme noui, care de care mai grele.

Din primele zile se pune arzător problema aprovizionării şcoalelor cu rechizite şcolare. Azi nu avem nici caiete, nici creioane, nici tăbliţe. Ori un învăţământ nu poate fi conceput fără acestea. De carte, un învăţător bun se poate lipsi din când în când, la anumite obiecte, putându-se, în unele clase, dispensa cu totul. De rechizit nu ne putem lipsi însă. Ar fi, ca şi cum un tâmplar face mobila numai descriptiv, printr'o activitate imaginară.

Cărţile, manualele, ca şi cărţile de bibliotecă, sunt iarăşi lipsă. Rar de tot, prin unele sate, se mai găsesc din manualele noastre, ori frânturi din biblioteci rămase ascunse prin poduri.

Este deci nevoie de aceste cărţi şi rechizite, pe care Guvernul a luat măsuri să le trimită la timp, spre a nu se întârzia deschiderea cursurilor.

Localurile de şcoală în bună parte nu au fost distruse de Soviete. S'au resimţit însă de pe urma cutremurului, a războiului, precum şi a gospodăriei proaste ce au făcut-o unii directori evrei. Sunt multe şcoli fără putinţă de utilizare, din cauza nepriceperii evreilor.

Reparaţia unor asemenea localuri fireşte că merge greu, din cauză că nu sunt mijloace de lucru. Basarabia, momentan neavând cuie, var, vopsea, scândură etc.

Autoritatea administrativă a îngrijit să se facă toate reparaţiile posibile prin mijloace locale. In special în judeţul Lăpuşna, Prefectura, secondată de pretori şi notari aleşi, a făcut ca majoritatea şcoalelor să se poată deschide la timp.

Chestia elevilor şi a învăţătorilor e un capitol greu.

Elevii au stat un an sub minciuna apăsătoare a comunismului. Copiii în frageda lor construcţie sufletească sunt dispuşi a crede totdeauna pe învăţător. Au crezut poate şi pe ruşi. Aici e toată nenorocirea, în întinarea acestor suflete, mai ales că la ruşi nefiind biserică, şcoala a avut multă [...]tate, fiind bogat subvenţionată.

Invăţătorii din satele basarabene, acei care s'au dovedit că în timpul ocupaţiei n'au fost împotriva Neamului cărora aparţin prin sânge şi vor fi reprimiţi, credem că nu vor putea totuşi funcţiona în satele unde au stat şi sub ruşi. Schimbarea în faţa copiilor, în raport cu regimul, nu poate fi acceptată nici de pedagogie, nici de bunul simţ omenesc.

După reîntoarcerea învăţătorilor foşti în refugiu şi stabilirea lor în posturile de răspundere, locurile rămase vacante vor fi desigur ocupate de normalişti şi de învăţătorii rămaşi sub ocupaţie, dar verificaţi de comisie, însă niciunul nu trebue să mai funcţioneze în satul unde a lucrat sub ruşi. E primul mijloc de a şterge ruşinea anului de cotropire, fiindcă imaginea dascălului din anul trecut, vie în fiecare zi în faţa copiilor, — oricât de bun ar fi fost acest om, — e o continuă aducere aminte a

(Continuare în pag. II-a)

CAUZE MAI VECHI

O mare plagă a României mari au fost oraşele străine, sau înstrăinate. Un fenomen cum nu se mai află într'alte ţări în măsura dela noi. Peste tot oraşele şi mai ales oraşele mari nu mai au puritatea etnică a satului. Cele mai mari, în toată lumea, au mai mult sau mai puţin un caracter cosmopolit, sunt un fel de babilon al limbilor, al religiilor şi al năravurilor. Negoţul şi industria nu sunt legate de moşie ca agricultura. Marele industriaş din America îşi deschide uzine la noi şi într'alte ţări. Unde sunt izvoare de venit prin mari exploatări, — păduri, petrol — vine odată cu capitalul străin şi străinul însuşi sau oamenii lui de afaceri. Dar oraşele României nu au ajuns străine pe această cale decât în deceniile din urmă şi numai în mai mică măsură.

Evoluţia firească e dela sat la oraş. Intâi e satul, sate multe, şi numai după aceea unul dintre ele începe să ajungă centru de negoţ şi de schimb al produselor.

Evoluţia firească ar cere ca acolo unde jur împrejur nu sunt decât sate româneşti, să fie şi oraşul românesc.

Dar, din nenorocire, la noi nu este încă aşa.

Motivele sunt mai multe.

In primul rând, ca şi strămoşii geto-daci, noi am fost un popor de săteni, nu de orăşeni, un popor de păstori şi agricultori, nu de târgoveţi.

In ţările româneşti slobode am avut şi oraşe, — mai toate şi cetăţi cu ziduri de apărare. Aici am avut, cum ştim, şi negustori şi meseriaşi români, ba numai români, până la începutul sloboziri evreilor galiţieni în ţară.

In Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş n'am avut decât prea puţine oraşe româneşti. N'au avut nici ungurii, pentru că cele mai multe oraşe din Ardeal au fost întemeiate de coloniştii germani, şi au fost la început oraşe săseşti. Numai cu timpul populaţia unora s'a maghiarizat. Când anume? După ce Ardealul a fost alipit la Ungaria şi întreaga administraţie a ajuns ungurească.

Numărul străinilor din aceste oraşe, ca şi în Bucovina şi Basarabia după răpire, a crescut mereu prin pătura funcţionarilor de tot soiul, aduşi într'o parte din Ungaria, în alta din Austria, iar în oraşele Basarabiei din Rusia.

S'a întâmplat atunci ceeace s'a petrecut şi anul trecut subt bolşevici: au venit funcţionari de limbă străină cu nemiluita. Şi cu ei dimpreună au năpădit la oraşe puhoiul evreilor, cari în oraşele din Ardeal făceau pe ungurii, în cele din Bucovina pe nemţii şi în cele din Basarabia pe ruşii.

Aşa am crescut şi s'au înstrăinat oraşele din multe provincii ale României de azi, mai ales depe la începutul veacului trecut încoace.

Ele nu reprezintă o evoluţie naturală, o creştere naturală dela sat la oraş, ci sunt toate creiaţii artificiale.

Existând în mijlocul teritoriilor compact româneşti, ele, în mod firesc, trebuiau să fie expresia acelor teritorii.

Azi avem două sprijine în românizarea oraşelor. Intâiul e eliminarea rând pe rând a evreilor din negoţ şi industrie, al doilea este că oraşele nu se mai pot alimenta cu slujbaşi de origină etnică străină, aduşi dintr'alte ţări.

S'a şi văzut numai în două decenii dela unire, cât de mult a sporit numărul românilor în multe oraşe, şi cum a început a se împuţina al străinilor: nu mai veniau slujbaşi nici din Rusia, nici din Austria, nici din Ungaria, şi numai din ţara noastră.

Mergând pe acest drum firesc şi formându-ne şi o clasă de negustori şi industriaşi români vom ajunge să schimbăm oraşele în artere ale vieţii româneşti, aşa cum e şi firesc a fi.

I. Agârbiceanu

ŞCOALA PRIMARĂ DIN BASARABIA

(Urmare din pag. I-a)

umilinţei noastre, pe care am şters-o prin arme anul acesta.

Cum şcoala basarabeană are în fruntea sa elemente distinse ca d-nii: C. Holban, Irodion Iacob, D. Barbu, Vladimir Neaga, C. Timircan, Arvinti, etc. şi cum directorii de şcoală vor fi dintre acești învăţători căliţi în refugiu, avem credinţa că prin noua organizare a învăţământului primar în Basarabia, prin acea descentralizare, cu inspectorate pe plăşi, — şcoala românească dintre Prut şi Nistru va marca un progres.

Ne întoarcem cu puteri noui, cu experienţa îmbogăţită, pentruca prin munca noastră de învăţători să împingem gândirea poporului basarabean pe urmele vitezei armate desrobitoare.

După cucerirea pământului, urmează stăpânirea sufletului omenesc, operă în bună parte a şcoalei poporului, şcoala primară.

Sabin Popescu-Lupu

Intre prezent şi trecut

DIN PROVINCIILE DEZROBITE

PUTERILE PRIM PRETORULUI

Din ordonanţele afişate la Cernăuţi şi Chişinău, rezultă că prim pretorul român de acolo e investit cu puteri mult mai largi de cât în restul Ţării, având un ajutor-pretor şi calitatea de a supraveghea ca şef al întregei plase: agricultura, silvicultura, serviciul tehnic, sanitar, veterinar precum şi şcoala.

Cu alte cuvinte, s'a făcut un fel de descentralizare a serviciului judeţean, cu scopul de-a uşura refacerea economică îndeosebi în provinciile unde hidoşia comunismului a distrus totul.

E un început ce va da, sperăm, rezultate frumoase.

Depinde de calitatea prim pretorilor ca oameni şi de reala lor independenţă ce o vor avea în acţiuni.

NOTARII PRIMARI...

...i-am văzut în Basarabia venind la serviciu cu puşca la umăr ca nişte adevăraţi soldaţi. E natural să fie aşa. Arma nu e o fudulie. Ascunşi prin gâuri, stau încă la pândă ca fiarele sălbatice evreii şi ruşii fără Dumnezeu, acea înfrăţire a celor două popoare, a evreului blestemat de şi a rusului degenerat prin distrugerea familiei şi a credinţei creştine.

Notarul e primul pion român de refacere în urma frontului. Ochii Conducătorului şi ai Ţării întregi sunt spre dânsul. Să fie vrednic de misiunea istorică ce i s'a acordat.

JUDECĂTORI FEMEI

Dacă regimul comunist a luat azi pe femei de lângă vatră, lăsând copiii pe drumuri, spre a face din ele armate, apoi ieri, Sovietele au pus pe aceiaşi femei să fie şi judecători.

Cum se explică faptul că femeia a fost însărcinată cu atâtea misiuni grele în Rusia comunistă, misiuni absolut nepotrivite cu firea, caracterul şi îndeptările în viaţă ale femeii, misiuni pe care femeia rusă nu le-a cerut, mai ales femeia rusă, atât de inapoiată din punct de vedere cultural?

Aceste însărcinări dovedesc lipsa de încredere ce o au în bărbaţii care au înţeles mai de vreme marea escrocherie a comunismului. Spre a stimula credinţa şi energia bărbătească, au pus ieri pe femei judecători, iar azi le-au luat în armată.

Rezultatul cu soldaţi femei va fi acelaş pe care l-au cules ruşii de pe urma femeilor-judecători în ţara unde dreptatea e o amintire.

Răsturnările de roluri, potrivnice firii omeneşti, sunt semnalul unei totale decadenţe.

SFATURI PENTRU AGRICULTORI

— Seminţele de dovleac —

Sunt multe lucruri, cari ne par mici şi neînsemnate, dar cari ar avea mare rost în gospodăria noastră, dacă le-am da însemnătatea ce li se cuvine. Intre aceste lucruri, sunt şi seminţele de dovleac.

Nici chiar dovlecilor nu le dăm noi mare trecere. Cultura lor este un fel de cenuşereasă a plugăriei noastre albe dacă îi savârlim câteva cuiburi — ici şi colo, printre porumburi sau prin floarea soarelui. Nu ştiu dacă am văzut — în 30 ani de plugărie — vre-o 2—3 culturi de dovleci lucrate la rostul lor.

Ştim doar că soiul de dovleci de culoare verzuie sau cenuşie, numiţi dovleci străvezii sau dovleci turceşti, este mai bun şi mai productiv — decât dovlecii mici, roşii sau pestriţi — şi este căutat şi de simigii sau covrigarii dela oraşe. Acești covrigari vând dovleacul copt, cu bucata; iar seminţele, le prăjesc puţin, le stropesc cu sare şi le vând, în cornete mici de hârtie. Numai pe seminţe scot simigii cât au dat pe dovleci. Poate şi mai mult. Copiii, mai ales la oraşe, rod aceste seminţe, cari sunt hrănitoare, pentrucă sâmburii lor cuprind multă grăsime, mult ulei.

Cei mai mulţi dintre plugari, însă, folosesc dovlecii numai ca să ... [illegible] porcilor, când vin în mâncare. Mai pun şi în ieslea boilor câte unul — doi. Il ia în mână, îl trântesc de pământ ca să se spargă şi îl dă la vite. Sămânţa nu o dau la ei, decât atât cât trebuie pentru anul viitor. Mai toată se pierde nefolosită. Şi rar câte o gospodină, pune un dovleac de ... în spuză de pe vatră, când arde cuptorul sau ... pentru pâine. Aceasta este hrana şi gospodăria plugarului român.

Ei, dar această risipă trebuie să-i punem capăt.

Anul acesta v'am sfătuit să puneţi printre porumb şi prin floarea soarelui câţi mai mulţi cartofi, fasole şi dovleci. Mai ales pentru cei care au pământ puţin, le va prinde tare bine aceste culturi de „prăşitoare".

Anul trecut nu s'au făcut fructe şi ce bine ne-ar fi prins să fi avut mai mulţi dovleci. Din ei se face şi magiun şi marmeladă şi pastă şi dulceţuri. Dar ce ulei bun se scoate din seminţele lor. Şi ce bine ne-ar fi prins acum, când este mare lipsă de grăsimi, uleiul de dovleac are mare căutare şi este îndoit mai scump decât cel de floarea soarelui.

Anul acesta — chiar dacă vom avea mai multe fructe ca anul trecut — vom folosi mai bine dovlecii. Ei vor merge la cele 10 fabrici de marmeladă pe care le avem, iar altele le facem acum, iar seminţele vor fi adunate cu grijă şi trimise la fabricile de ulei.

Chiar simigii sau covrigarii vor fi obligaţi să adune seminţele de dovleac şi să le predea fabricilor. Vânzarea seminţelor prăjite nu va mai fi îngăduită. Mai ales că aruncăm cojile pe unde ne vine.

Dovleacul este un fruct ca orice fruct. Carnea lui este bună, dulce şi hrănitoare. Seminţele lui dau un ulei foarte căutat. Pentru hrana viteilor trebuie să avem alte nutreţuri, iar dovlecii şi seminţele lor să fie folosite aşa cum trebuie: carnea lor pentru hrana omului, iar seminţele pentru scoaterea uleiului.

Acum avem nevoie de multă hrană şi de multe grăsimi. Şi pentru aliaţii noştri. Ei ne aduc un venit care ne sporeşte câştigul gospodăriei. Căci preţurile sunt bune şi vor fi şi mai bune.

Indatoriri de conştiinţă

şi legalitate pentru cei cari fac denunţuri

Se repetă pentru cunoştinţa generală că Ministerul Apărării Naţionale nu ia în considerare scrisorile sau denunţurile anonime.

Cei ce au cunoştinţă de anumite fapte reprobabile trebue să le aducă la cunoştinţa organelor militare de resort sub semnătură proprie, arătându-se adresa exactă şi să se specifice şi numărul buletinului de populaţie.

După ce Ministerul Apărării Naţionale se va asigura că semnatarul există, asupra identităţii semnatarului, va proceda la anchetarea cazurilor semnalate şi la sancţionarea promptă a vinovaţilor.

Ministerul Apărării Naţionale va păstra o desăvârşită discreţiune asupra numelui semnatarului.

Toată lumea trebue să înţeleagă că nu se poate sustrage dela îndatoririle sale normale şi răspândi pe întreg cuprinsul ţării, un personal care să cerceteze fapte descrise de anonimi şi cari în majoritatea lor sunt lipsite de temeinicie sau făcute din răzbunare şi rea credinţă.

Sună clopotele la Chişinău

Tovarăşi, ironii şi amintiri... Intâmplări hazlii cu bolşevici. Se luminează zările şi oamenii incep să zâmbească

Câteva zile petrecute în Chişinău, într'o familie de oameni blajini şi primitori, îţi înseninează toată amărăciunea şi toată durerea unui an de refugiu.

Trăieşti în aceste zile, minunate clipe de recreaţie sufletească, cu toate că undeva în adâncul fiinţei, mai dăinueşte teama, cu rezonanţe puternice de îngrijorare, că se putea să nu fie aşa cum Dumnezeu a vrut şi este.

Peste anul de coşmar şi răvăşire sufletească, coboară noul ritm de viaţă românească, în Chişinău şi în Basarabia întreagă.

Cu toate că în centrul bătrânului Chişinău, cât şi la periferii, te întâmpină ruinele de pe urma cumplitului pârjol, totuşi, simţi imensa satisfacţie că păşeşti din nou prin oraşul atâtor frumoase amintiri, pe străzile acelea fără sgomot, pe aceleaşi locuri unde viaţa se deapănă senină, patriarhală, ca într'o poveste.

Se înfiripă iar, aici, în răsăritul acesta întunecat vreme de un an, de norii pustiitoarelor lăcuste ale nordului, cântecul domol de basm şi poezie, al unei vieţi care s'a mai trăit odată, născută din dragostea reciprocă între oameni şi din rodul atâtor secole de civilizaţie.

La marginea lumii unde a domnit un an de zile crima şi impilarea, au început să sune clopotele iar!

Sunt clopoptele biruinţei creştine, care vestesc lumii apropiata mântuire.

Tovarăşi, ironi şi amintiri..

Unde vor fi oare „tovarăşii" de eri, tovarăşii aceia puternici şi gravi, răsăriţi din toate periferiile stepelor ruseşti?

Unde au dispărut „tovarăşii" mahalalelor din Chişinău şi „tovarăşii" tirani şi cruzi ai ghettou-rilor, cu r-r-r-ul acela gutural şi respingător în vorbirea lor?

N'a rămas din această gloată înnebunită de vântul desmăţului şi al anarhiei, decât urmele fumegânde pe trupul sfârtecat al Basarabiei.

Sunt răni ce vor grăi prin veac, despre nebunia comunistă.

Mă poartă paşii pe toate uliţele dragi ale Chişinăului, pe unde am mai trecut de atâta ori, dar abia mai recunosc oraşul acesta al pătimirii.

Recunosc clădirile scăpate de pârjol, pomii, pietrele şi totuşi parcă nu sunt cele de mai înainte, parcă au mai îmbătrânit, s'au înegrit.

Trag cu urechea la cele ce vorbesc oamenii şi mă bucur ca un copil când îi aud vorbind cu drag despre lucruri care şi mie îmi sunt dragi.

Iată bunăoară, în colţul acesta de pe strada Alexandru cel Bun şi strada Armeană, se adună muncitorii la „birjă", adică locul unde pot fi găsiţi diferiţii meşteri.

Aici vin zugravi, lemnari, zidari şi de aici îi angajează lumea.

Inainte vreme pe partea stângă era o ceainărie „Ermitaj", în care se adunau toţi meşterii aceştia în aşteptarea unei oferte de lucru.

De data aceasta stau în stradă, căci toate clădirile din împrejurime au căzut pradă flacărilor.

Vorbesc despre tot felul de lucruri şi îmi place să trag cu urechea, mai ales că nu se sfiesc, şi ceeace au de spus, o spun tare, fără teamă.

Iată un grup de vre-o patru inşi, unde unul din muncitori vorbeşte despre binefacerile bolşevicilor:

— Ne spuneau poveşti, ca la nişte proşti.

Ziceau că vor să ne aducă fericirea, dar ce fericire ne-au adus, dacă şi atunci şi acum muncim pentru o bucată de pâine?

In faţă ne aduceau fericirea iar pe la spate te loveau ca pe tâlhari, că ni era frică şi de umbra noastră".

In timp ce muncitorul continua mai departe să vorbească despre „fericirea bolşevică", s'a apropiat de grup încă un muncitor, care s'a adresat altuia cu:

— *Tovarăş, dă-mi voe să aprind ţigara!*

— *Tovarăş ai zis, bre?*

— *Eu am...*

— *Bre, să nu te aud cu asta că îţi tai limba.*

Oi fi eu tovarăş, cu cine oi fi, dar cu tine e tovarăş Stalin.

Ai înţeles, bre?

Intâmplări hazlii cu bolşevicii

In familia unde am găzduit, e mare sărbătoare.

Gospodarul, un bătrân ca o pâine caldă, a cumpărat o lămâie.

A venit acasă radiind de bucurie iar surpriza e atât de mare, încât subiectul discuţiei din seara aceea a fost numai despre lămâi.

Işi fac socoteli peste socoteli şi numără exact lunile şi zilele de când n'au mai văzut lămâie.

Se spun şi întâmplări hazlii, cu bolşevici şi cu... lămâi.

După ocuparea Basarabiei de către ruşi, fructul acesta a dispărut cu desăvârşire.

Intr'o familie unde a fost găzduit un personagiu important sovietic, seara, la ceai, gazda l-a întrebat care este motivul că nu se găsesc lămâi.

Bolşevicul s'a arătat foarte mirat de acest fapt:

— Nu se găsesc lămâi? Hm! Dar cum se poate!..

Avem doar la Odesa două fabrici în care se lucrează zi şi noaptea!..

Prostia şefilor bolşevici era atât de „piramidală", încât râdeau de ei toţi golanii Chişinăului.

La început mai ales, când au intrat în Basarabia, mâncau câte 16—20 de prăjituri şi fiindcă li se făcea rău, condamnau cofetarii pe un cap, sub motiv că vindeau marfă proastă.

Şi mai aveau pretenţia, sălbaticele hoarde stalin'ste, că luptă pentru libertate şi civilizaţie.

... Şi oamenii incep să zâmbească

Am întâlnit un vechiu prieten, pe dirijorul Mihail Stegari.

Inainte de 28 Iunie 1940, îşi făcuse odată cu mine, un costum, la croitorul Peterka.

Il ţin bine minte, îi venea de minune costumul, ba era croit — după părerea mea — prea pe talie.

Acum când l-am întâlnit, Mihail Stegari îmi spune cu amărăciune:

— Nu mă întreba nimic.

Te rog numai să te uiţi la costumul meu şi să-ţi dai seama perfect de „raiul" în care am trăit.

Intr'adevăr, în costumul acela croit pe talie, acum ar fi putut încăpea doi prieteni ca Mihail Stegari.

E mare durerea din ochii acelora cari au trăit cumplita stăpânire moscovită.

Chiar şi acei cari i-au îndrăgit mult, îşi pleacă fruntea în pământ, umiliţi, de trezirea bruscă la o realitate cu totul alta decât cea la care se aşteptau.

Sunt comunişti cari au înfruntat chiar şi temniţa, crezând cu fermitate într'o himeră.

Astăzi, vindecaţi cu desăvârşire, sunt cei dintâi duşmani ai comunismului. Işi aşteaptă sentinţa, fericiţi chiar că vor avea de ispăşit o mare greşală pe care au comis-o.

In Basarabia, se poate afirma cu certitudine că — în afară de jidovi — n'a mai rămas nici un adept credincios de-al lui Stalin.

Numai inconştienţa mai poate rezerva unele cazuri izolate.

Trezită la o viaţă nouă, populaţia Basarabiei priveşte viitorul cu încredere.

Am fost la catedrală, într'o Duminică şi am văzut o lume imensă, care venise să îngenunche şi să se pocăiască, în faţa altarului ars şi a sfintelor icoane profanate. Au fost cu siguranţă şi ochi care au plâns, suflete ce se îndreaptă iar spre limanul mântuirei.

In Duminica aceia, în timp ce răsunau clopotele peste bătrânul Chişinău, am avut credinţa nestrămutată, că aici, în biserică, începe să se plămădească o lume nouă, o lume desbrăcată de toate păcatele trecutului.

Şi când am ieşit din catedrală, am întâlnit oameni care începeau să zâmbească..

Dominte Timonu

Recensământul basarabenilor şi bucovinenilor dela vatră

cari au satisfăcut legea recrutării

Marele Stat Major comunică:

Incepând dela 15 Septembrie 1941, se va executa recensământul personalului dela vatră din Bucovina şi Basarabia realipite, care a satisfăcut legea recrutării.

Se vor prezenta la recensământ toţi oamenii, fără deosebire de naţionalitate şi de situaţia militară ce au avut, dacă au fost dispensaţi, reformaţi, improprii, excluşi etc., care aparţin claselor 1940-1913 inclusiv, adică cei născuţi în anii 1918-1891 inclusiv (între 1 Ianuarie — 31 Decembrie al fiecărui an).

In afară de aceasta se mai prezintă toţi ofiţerii de rezervă: subofiţerii de rezervă până la vârsta de 55 ani.

De asemenea se vor prezenta toţi evreii aparţinând claselor arătate mai înainte.

Nu se vor prezenta la recensământ toţi cei originari din teritoriile realipite dar care în prezent se găsesc sub arme.

Pentru aceştia corpurile de trupă respective, vor anunţa Cercurile de Recrutare de care au aparţinut oamenii înainte de pierderea Bucovinei şi Basarabiei.

De asemenea nu se vor prezenta la recensământ toţi cei originari din regiunile recucerite cari în Iunie 1940 şi-au strămutat domiciliul în restul ţării.

Toţi aceştia din urmă, au obligaţiunea de a trimite Cercului de Recrutare pe raza căruia au locuit, o adeverinţă constatatoare a situaţiei lor militare la data de 15 Septembrie 1941.

Această adeverinţă va fi trimisă cel mai târziu până la 1 Octombrie 1941.

Modul cum se vor desfăşura operaţiunile în fiecare din judeţele realipite va fi anunţat de către Cercurile de Recrutare respective.

Sub conducerea creatoare a Mareşalului Antonescu, o nouă epocă începe în istoria Românilor

BERLIN, 11. (Rador).—Sub titlul: „Noua Românie", *Danzinger Vorpost* publică cu ocazia împlinirii unui an de guvernare a d-lui Mareşal Antonescu, un articol semnat de dl. Werner Peterson, din care extragem următoarele:

„In România se serbează un an de guvernare a d-lui Mareşal Antonescu şi aniversarea urcării pe Tron a Regelui Mihai. Astăzi se încheie pentru guvernul român un an început sub semnul celor mai triste şi tragice complicaţiuni politice, şi care se sfârşeşte prin biruinţa unui ideal şi reînălţarea României, datorită energiei actualului Conducător al Statului.

E un adevărat simbol faptul că în aceste săptămâni, când se împlineşte un an dela evenimentele istorice dela 5—6 Septembrie 1940, Generalul de atunci şi actualul Mareşal al României, în fruntea unei armate româno-germane, a redat Patriei provinciile ce-i fuseseră răpite, Basarabia şi Bucovina.

Acest succes încheie o serie de acţiuni îndeplinite de acest bărbat, care din prima zi a guvernării sale, n'a pus accentul pe vorbe, ci pe fapte".

In continuare autorul face un scurt istoric al evoluţiei noastre politice din ultimii trei ani, care s'a încheiat cu venirea în fruntea Statului a D-lui Mareşal Antonescu. Cu această ocazie, ziaristul german aminteşte toate persecuţiunile suferite de dl. Mareşal Antonescu alături de alţi fruntaşi ai opoziţiei şi citează un pasaj din prima proclamaţie către Ţară a Conducătorului Statului.

Autorul încheie articolul său cu schiţarea în linii generale a momentelor interesante din guvernarea de un an a d-lui Mareşal Antonescu.

„Au urmat luni de muncă aspră, căci mizeria refugiaţilor din provinciile cedate trebuia micşorată şi înlăturată; trebuiau reparate stricăciunile provocate de cutremurul din Noembrie şi în sfârşit trebuia parcurs până la capăt drumul spinos care abia în primăvară a adus la restabilirea ordinei şi la unificarea aparatului de Stat.

In politica externă a fost lucru dela sine înţeles pentru Conducătorul Statului de a se alătura nouei Europe. Vizitele sale la Fuehrer însemnă adevărate pietre de hotar pentru evoluţia României actuale. Hotărîrea Conducătorului de a intra alături de Germania în războiul contra bolsevismului a găsit în poporul român o aprobare unanimă.

Astfel Mareşalul Antonescu, Conducătorul României renăscute, şi-a câştigat toate simpatiile, pentru totdeauna, prin opera sa de om de stat şi de Comandant militar prin recucerirea Basarabiei.

Opera de refacere a provinciilor desrobite stă astăzi pe primul plan al activităţii guvernului.. Economia şi agricultura sunt în plină desvoltare căile de comunicaţie şi porturile sunt întregite, România nouă s'a pus la muncă.

Sub conducerea tânărului Rege şi a creatoarei iniţiative a Conducătorului, începe o nouă epocă în istoria Românilor."

JUMĂTATE MILION GERMANI DIN REGIUNEA VOLGA, DEPORTAŢI IN SIBERIA

BERLIN, 11 (Rador). — Intreaga presă germană critică în termeni energici măsurile luate de guvernul sovietic conta germanilor din regiunea Volga.

Ziarele subliniază că deportarea germanilor din regiunea Volga, ordonată de Stalin, înseamnă în realitate exterminarea unui număr de 400.000 de coloniştii de origină germană şi că argumentele date de guvernul sovietic sunt lipsite de orice temeiu.

VOELKISCHER BEOBACHTER scrie că această transplantare a celor 400.000 de germani dela Volga, în regiunile pustii din Karakstan şi Altai, unde urmează să moară de foame, este salutată cu satisfacţie de presa anglo-americană, care de obiceiu face mare caz de umanitate.

Ziarul constată că şi de data aceasta se dă pe faţă înţelegerea ce există între plutocraţie şi bolşevism pentru distrugerea a tot ce este de origină germană.

VOELKISCHER BEOBACHTER, în continuare, declară că este o simplă ironie, plină de sarcasm, menţiunea presei anglo-americane, anume că germanilor deportaţi din regiunea Volfa li se pune la dispoziţie, de către guvernul sovietic, terenuri bogate şi fertile, cum şi toate înlesnirile posibile. Aceste înlesniri ar consta, probabil, din detaşamente de asasini din serviciul poliţiei secrete, adică din oameni ce au experienţa de a asasina în massă.

Repetarea minciunilor cu privire la activitatea „coloanei a cincea", pentru justificarea nouilor crime, dovedeşte că bolşevismul este în strânsă legătură cu aşa zisele democraţii, care au încercat, în interesul cauzei lor, să susţină că germanii din străinătate sunt spioni şi agitatori în serviciul Reichului. Or, aceste pretenţii au fost ridicate numai pentru a lipsi pe germanii din străinătate de orice posibilităţi de traiu.

BERLINER BOERSENZEITUNG arată că bolşevicii, faţă de gravele înfrângeri suferite, au împins până la paroxism ura lor contra germanilor, îndreptând-o împotriva germanilor dela Volga.

Aceşti germani sunt victimele politicei lui Stalin. Ei suferă soarta pe care Stalin voia să o impună Reichului. Germania a fost ferită însă de această soartă numai graţie şefilor săi militari, politici şi forţelor sale armate. Stalin dă germanilor dela Volga lovitura de graţie pe care regimul său o păstrează pentru a distruge victimele sale: el îi împrăştie în ţinuturi pustii şi acolo îi lasă să moară de foame.

Această cruzime a bolşevicilor este condamnată nu numai de opinia publică germană ci şi de întreaga omenire civilizată.

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG declară: „Cu o profundă emoţie asistăm la ultimul act al tragediei prin care trec acum germanii de la Volga".

Ziarul scrie că deportarea germanilor dela Volga nu are alt scop decât nimicirea lor în mod complet.

Această scrimă a bolşevicilor este comisă în momentul în care călăii omenirii sunt pe punctul de a ispăşi crimele lor şi nelegiuirile lor.

Ziarul 12 UHR BLATT relevă că plutocraţii de pe malurile Tamisei sunt aliaţii militari şi ideologici ai bandiţilor şi asasinilor ce se fac tari să „extermine în mod definitiv elementul german din U.R.S.S. Ceeace sa petrecut în Polonia, se repetă acum, întrun stil vast, pe teritoriul Sovietelor. Dar naţional-socialismul stă, ca un drapel victorios, în spatele fiecărui german de origină. Noua crimă a sovietelor nu va fi uitată şi pentru ea urmează să se dea socoteală.

Infiinţarea unui post de radio-difuziune la Iaşi

Consiliul Societăţii Române de radiodifuziune de sub preşedinţia d-lui prof. Ion Petrovici, a hotărât înfiinţarea unui post de radio-emisiune în oraşul Iaşi. Postul va fi instalat în imobilul din str. Lascar Catargi fost proprietatea Leon Bogdan.

D. Gh. Iamandi, actualul subdirector al Soc. Române de radiodifuziune, a fost delegat cu conducerea noului post de radio.

Inaugurarea se crede că va avea loc la sfârşitul lunei Septembrie a.c.

INFORMAŢII

In ziua de Marţi 9 Septembrie a. c., Excelenţa Sa Domnul René de Week, Ministrul Elveţiei, în calitate de locţiitor al Decanului Corpului Diplomatic acreditat în România, a fost invitat la dejun împreună cu Doamna, la Castelul Foişor.

Majestatea Sa Regina Mamă Elena a mulţumit călduros Domnului Ministru pentru suma de lei 250.000 oferită de Corpul Diplomatic în folosul soldaţilor răniţi, rugându-l să transmită mulţumiri Şefilor de Misiuni.

*

Ministerul Economiei Naţionale, prin Decizia No. 72898/941, a sancţionat pe contravenienţii:

1) „UNION" fabrică de pălării S. A. Jimbolia, cu amendă de lei 500.000 (cinci sute mii).

2) Bauer Oscar din comuna Simandul de Jos No. 103, jud. Arad, cu amendă de lei 150.000 (una sută cinci zeci mii).

3) Erdei Emeric, din comuna Simandul de Sus., jud. Arad cu amendă de lei 600.000 (şase zeci mii).

4) Sigheta Iosif, din Arad, str. Petru Rareş No. 20, cu amendă de lei 16.000 (şaisesprezece mii).

5) Nidermaier Anton, din comuna Simandul de Jos No. 453, cu amendă de lei 50.000 (cincizeci mii) pentru faptul că au vândut lână altor persoane decât organizaţiei colectoare (centrul de colectare); că au cumpărat lână sau au conlucrat la aceste operaţiuni oprite de decretul-lege No. 1706 din 27 Mai 1940 privitor la colectarea şi folosirea lânei indigene.

*

Ministerul Economiei Naţionale pune în vedere tuturor comercianţilor şi industriaşilor, că astăzi 11 Septembrie seara, expiră termenul pentru depunerea listelor de preţuri.

Cei cari nu se vor conforma acestor dispoziţiuni, sunt pasibili de sancţiunile art 33 din Legea sabotajului şi anume săvârşesc delictul de sabotaj comercial pedepsit cu o amendă de 5.000 până la 500.000 lei. Independent de sancţiunile judecătoreşti, infractorii vor fi pedepsiţi şi cu închiderea întreprinderilor.

Noulii controlori ai Ministerului Economiei Naţionale vor proceda de îndată la verificarea executării dispoziţiunilor pentru depunerea listelor de preţuri, procedând la încheerea actelor pentru toţi contravenienţii.

*

Şcoala Tehnică Specială de Textile din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că înscrierile pentru admiterea în anul I vor începe la 22 Septembrie a. c. Informaţiuni şi prospecte se pot cere la Secretariatul Şcoalei din Calea Griviţei 132 (localul Politehnicei) telefon 448.94.

Deasemenea face cunoscut că examenele de corijenţă şi examnele amânate se vor ţine între 1—20 Oct. a. c.

Români,

-- Strămoşii se-apărau c'un fier şi-un scut,

Dar noi, cu ce ne apărăm, azi, glia?

.- Pe front cu oastea şi cu vitejia,

Şi-acasă subscriind la IMPRUMUT!

Apelul Mitropoliei Bucovinei pentru subscrierea la Imprumutul Reintregirii

Ziarul „Bucovina" ce apare la Cernăuți publică următoarele:

Sub oblăduirea Majestății Sale Regelui Mihai I, prin înțelepciunea și hotărîrea d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și prin vitejia strămoșească a ostașului român, Nordul Bucovinei și Basarabia au fost eliberate de sub cutropirea barbară a bolșevicilor.

Bucuria noastră de a ne revedea căminurile strămoșești iarăși sub stăpânirea românească ne impune și o serie de datorii, între care și aceia de a oferi Statului posibilitatea de a continua războiul sfânt pentru nimicirea bolșevismului. Războiul reclamă cheltueli importante.

Pentru acoperirea în parte a cheltuelilor cerute de războiul pentru întregirea Țării și pentru apărarea și consolidarea teritoriilor eliberate Guvernul ne chiamă la subscripția împrumutului reintregirii din 1941.

Simțul de patriotism și de recunoștință ne dictează, ca să urmăm chemarea Conducătorului Statului și a guvernului și să subscriem la acest împrumut cât mai mult, dând Statului economiile noastre, care oferă condițiuni atât de avantajoase pentru acest împrumut.

Consiliul eparhial secția economică, în ședința sa dela 29 August 1941, având în vedere apelul guvernului pentru împrumutul întregirii din 1941, având în vedere datoria ce o are fiecare instituție și fiecare român de a sprijini ducerea războiului la bun sfârșit și a contribui la refacerea provinciilor desrobite, având în vedere și cererea multor preoți din eparhia noastră de a subscrie la menționatul împrumut, a hotărît, ca Mitropolia noastră din fondurile ei să subscrie un milion lei, iar toți preoții, personalul administrativ și cântăreții bisericești să subscrie salariul pe o lună, plătibil în zece rate lunare prin rețineri din salariu.

Totodată invităm pe toți preoții din eparhia noastră, ca să îndemne pe enoriașii lor, să subscrie la împrumutul reîntregirii cât mai mult, arătându-le marile avantagii ce oferă Statul la subscripția țărănească cu premii în inventar agricol.

Subscriind la împrumutul întregirii ne arătăm recunoștința față de Conducătorul Statului și ne slujim Țara.

TIT
Mitropolitul Bucovinei

Urmărirea contribuabililor evrei cu impozite în restanță

Ministerul de Finanțe n'a aprobat suspendarea executării la plată a evreilor chemați la munci de interes obștesc, pentru debite din diferite impozite și taxe, întrucât satisfacerea unor asemenea obligațiuni de interes general, nu poate justifica nesatisfacerea la timp a obligațiunilor fiscale.

Astfel fiind, urmărirea acestor categorii de contribuabili pentru plata impozitelor și taxelor datorate, se va continua potrivit legilor și instrucțiunilor în vigoare.

Sechestre cu ridicata nu se vor aplica, însă, decât numai în prezența contribuabilului respectiv, sau — în lipsa lui — în prezența membrilor familiei sale. In cazul când întreaga familie este absentă, se vor aplica numai sigilii la domiciliu, atunci când această măsură este necesară.

Invățătorii din Brăila au subscris un milion lei la Imprumutul Reintregirii

D. Prof. Mihai A. Antonescu Vice-Președinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri a primit următoarea telegramă:

DOMNULUI MIHAI ANTONESCU
Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri
București

Inţelegând pornirea vremii, urmând exemplul Majestății Sale Regelui și apelului Mareșalului Erou, Conducător al Statului, ziditor de destine și Țară nouă, învățătorii brăileni, prin instituțiile care îi conduc cu Președinte, cinstesc și preamăresc prima aniversare de Domnie și guvernare, subscriind pentru Imprumutul de Reintregire lei 1.000.000, astfel: „Asociația învățătorilor", vărsat una sută mii lei; „Banca Invățătorilor", vărsat două sute mii lei; „Cooperativa Invățătorilor", subscris șase sute mii lei, vărsat una sută mii lei; iar subsemnatul personal subscris și vărsat una sută mii lei.

Ne dăm seama că această sumă este o picătură în marea de nevoi a refacerii.

Alte instituții și alți Români, mult mai înstăriți, vor împlini, fără îndoială, așteptările Țării, Regelui și Conducătorului.

Ca Români avem și noi mulțumirea că am răspuns după puterile noastre la vremea pentru refacerea Țării renăscute și spre a da plugul muncii, acelora cărora Țara le va dărui pământul biruinței.

Trăiască Regele. Trăiască România Mare și Refăcută.

Trăiască Regele, Trăiască Mareșalul Conducător.

Să trăiți, Domnule Vice-Președinte.

Președintele Asociației Invățătorilor Brăileni

Primăriile nu mai au voe să elibereze certificate de origine etnică

Ministerul afacerilor interne, dir. administrației de stat, a trimis următoarea circulară tuturor primăriilor și administratorilor în subordine:

„Ministerul este sesizat că unele primării din țară, pentru a face față cerințelor noilor legiuiri pentru protejarea muncii naționale și promovarea elementului românesc în toate instituțiile de stat și particulare, au eliberat și eliberează locuitorilor, certificate de origină etnică, fără bază legală.

Cum problema originii etnice nu este legiferată până în prezent, fiind în studiul ministerului de justiție și întrucât nu există nici o normă sau criteriu, pentru eliberarea certificatelor de origină, am cerut acestui departament relațiuni, care prin adresa nr. 65855-1491 ne comunică că potrivit legilor actualmente în vigoare, nici o administrațiune nu poate elibera certificate de origină etnică, iar certificatele eliberate în asemenea condițiuni, nu pot avea nici [un fel] de valoare legală.

In consecință, avem onoare a vă comunica cele de mai sus și a vă ruga [să dați] dispozițiuni tuturor primăriilor din cuprinsul acelui județ să nu elibereze certificate de origină, iar cele eliberate să fie retrase și anulate.

In ce privește actele de notorietate autentificate de autoritățile judecătorești conform legii, n'au altă valoare decât credința ce se poate pune pe afirmațiunea celor dela care emană".

Subscripția Asociației functionarilor dependenți de ministerul Afacerilor Interne la Imprumutul Reintregirii

Comitetul de conducere al asociației, înțelegând că și Asociația să contribue la opera de refacere a ținuturilor desrobite și la nevoile Țării, a hotărît subscrierea la împrumutul reintregirii a unei jumătăți din micul ei fond.

Astfel sub chitanța No. 1054/941, a administrației Financiare a Sectorului II Negru, a subscris suma de 55.000 lei.

In acelaș timp a făcut un apel către membrii ei să subscrie la împrumutul reintregirii obolul lor.

Pe-al nostru steag e scris unire
Unire'n cuget și'n simțiri
Subscriem toți la REINTREGIRE
Uniți în gând și'nfăptuiri!

MAREȘALII ȘI GENERALII ARMATEI GERMANE FELICITĂ PE D. MAREȘAL ANTONESCU

Cu ocazia înaltelor distincțiuni acordate de Majestatea Sa Regele domnului Mareșal Antonescu, marii conducători ai glorioasei armate germane l-au felicitat în mod foarte călduros.

Telegramele lor, pe lângă cinstirea comandantului armatei noastre, sunt în acelaș timp o dovadă a aprecierii unanime a celor mai mari conducători ai armatei germane, a virtuților și eroismului armatei române.

Iată câteva din telegramele primite și răspunsurile ce li s'au dat:

Excelenței Sale
MAREȘAL ANTONESCU
București

Cu ocazia numirii Excelenței Voastre ca Mareșal al poporului românesc, transmit Excelenței Voastre felicitările mele cordiale.

GOERING
Reichsmareșal al Marelui Reich German"

Răspunsul domnului Mareșal Antonescu:

„Excelenței Sale
HERMANN GOERING
Reichsmareșal al Marelui Reich German
Berlin

Mulțumesc foarte călduros Excelenței Voastre pentru felicitările ce mi-a adresat. Exprim și cu această ocazie omagiul meu pentru opera strălucită a Excelenței Voastre și asigurarea sentimentelor noastre de cea mai desăvârșită și loială colaborare în toate domeniile.

ANTONESCU
Mareșal al României și Conducătorul Statului"

Domnului MAREȘAL ȘI ȘEF AL STATULUI I. ANTONESCU

Pentru binemeritata numire și marea distincțiune felicitările mele.

General feldmareșal
von RUNDSTEDT"

Răspunsul domnului Mareșal Antonescu:

„Excelenței Sale
GENERAL FELDMAREȘAL
VON RUNDSTEDT

Rog pe Excelența Voastră să primească mulțumirile mele cele mai călduroase pentru felicitările ce mi-a adresat

ANTONESCU
Mareșal al României
și Conducătorul Statului

„DOMNULUI ION ANTONESCU
Mareșal al României
București

Aflându-mă în România, transmit devotate felicitări cu ocazia înălțării domniei voastre la demnitatea de mareșal al României și decernării celei mai înalte decorații românești de vitejie.

MILCH
General feldmareșal".

Răspunsul domnului Mareșal Antonescu:

„Excelenței Sale
GENERAL FELDMAREȘALULUI
MILCH

Mulțumesc călduros Excelenței Voastre pentru felicitările ce ați avut bunăvoința a-mi adresa cu ocazia înălțării mele la gradul de mareșal de către Majestatea Sa Regele.

Primesc bunele gânduri ce-mi adresați, ca isvorite dintr'o inimă de brav tovarăș de lupte.

ANTONESCU
Mareșal al României
și Conducătorul Statului

DOMNULUI CONDUCĂTOR AL STATULUI
MAREȘAL ANTONESCU

Vă exprim din toată inima Excelență, felicitările mele pentru numirea D-Voastră ca Mareșal, o dreaptă răsplată pentru serviciile făcute Armatei și Statului Român. In acelaș timp exprim aceleași urări din partea tuturor trupelor germane care stau astăzi în luptă umăr la umăr alături de trupele române.

Unesc la aceasta urarea mea ca să vă dea Dumnezeu o activitate mult binecuvântată pentru propășirea Patriei Dvs.

Comandantul Armatei XI-a Germane
GENERALOBERST VON SCHOBERT"

„D-LUI MAREȘAL ANTONESCU

Pentru numirea Dvs. în gradul de Mareșal al României și înalta decorație acordată, vă transmit felicitările mele cele mai sincere.

Cu această ocazie, vă exprim, încă odată devotatele mele mulțumiri personale, pentru sprijinul pe care Marina de Război Germană l-a găsit în Dvs. și la autoritățile românești, pentru îndeplinirea misiunii comune.

Amiral SCHUSTER"

„Conducătorul Statului
Domnul MAREȘAL ANTONESCU

Cu ocazia numirei D-voastre ca Mareșal al României și a conferirei Ordinului Mihai Viteazul clasa I-a, transmit Excelenței Voastre în numele meu și al tuturor acelor cari aparțin Marinei de Război Germane în România, cele mai respectuoase și sincere urări.

FLEISCHER
Vice Amiral și Comandant al Misiunei Germane în România"

„DOMNULE MAREȘAL,

Cu ocazia înaltei distincțiuni de Mareșal al României, cu care Majestatea Sa Regele a apreciat serviciile nepieritoare pe care Excelența Voastră le-ați adus ca Comandant de Armată și om de Stat, îmi permit să vă exprim cele mai devotate felicitări în numele Misiunei Germane din România.

Misiunea Germană în România care de 10 luni lucrează sub speciala îngrijire a Domniei Voastre, prea stimate domnule Mareșal, este în situția de a măsura cât de meritată este demnitatea de Mareșal pentru Excelența Voastră.

Cu cele mai bune urări Domnule Mareșal, pentru întreg poporul domniei voastre și a persoanei d-voastră rămân devotatul Excelenței Voastre.

General HAUFFE"

„Excelenței Sale
MAREȘAL ANTONESCU

Primiți, vă rog, din partea mea și a formațiunilor mele, sincerile felicitări pentru demnitatea de Mareșal și pentru înalta distincție de vitejie. Unesc cu aceasta urarea, ca încercata frăție de arme să se mențină spre binele celor două țări ale noastre.

General SPEIDEL"

„Excelenței Sale
ION ANTONESCU
Mareșal al României

Pentru înalta demnitate de Mareșal al României, transmit cordiale felicitări Excelenței Voastre în numele meu și al flotei aeriene de sub comanda mea.

Generaloberst LOEHR"

ARMATA MAREȘALULUI-EROU PREGĂTEȘTE VIITORUL DE MARI NĂDEJDI PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDEN

Preotul Gh. SUVEICA reprezentantul românilor din Timoc, a rostit la microfonul postului nostru de Radio, următoarea conferință:

„In gigantica încleștare care zguduie astăzi temelia tuturor nedreptelor orânduiri, poporul român de pretutindeni își regăsește ființa, eliberat sufletește, cu elanul încordat spre jertfă, cu voința hotărîtă spre victorie.

Astăzi și cei peste cinci sute mii de români dintre Timoc și Morava, își înalță frunțile **„deșteptați din somnul cel de moarte, în care îi adânciră barbarii de tirani".**

E grandioasă în sfințenia ei, această epocală deșteptare. Și, precum furtunile răscolesc în adâncuri de oceane, bogății de mărgăritar, — tot astfel, cutremurați de marea regăsire, românii timoceni recunosc frații și Patria, puternic înfiorați în sentimentul lor. E atât de necunoscută, de nouă, bucuria pe care-i stăpânește, dar tot atât de profundă și necunoscută le este durerea. Căci, ei, abia acum simt, abia acum înțeleg marea taină a originei și etnicității lor, abia acum a înmugurit în sufletul lor misticul imbold al adevăratei conștiințe naționale. Iar inima lor se sbate sub imperiul acestei conștiințe, ochii li s'au deschis mirați și înțelegători de adevăr. Ei văd atât de bine acum și pătrund adânc oglindirea tragică a contrastului dintre întunericul înstrăinării de eri și lumina ademenitoare a lărgirii orizontului României Noui, de mâine.

E sfâșietor acest contrast. O singură geană se arcuește spre viitor: NADEJDEA! Ei nădăjduesc în izbăvire, rostind împreună cu întreaga suflare românească: ACUM ORI NICIODATĂ!

Și în ziua când cuvântul Mareșalului nostru a încheiat un an de muncă binecuvântată, românii timoceni, repetă ca pe un nesfârșit ecou, mărturisirea și asigurarea:

„Un an de luptă și de zidire începe".

Și, ei cred, așa cum cred în cinstirea morților, în botezul copiilor, în cântecul și graiul lor strămoșesc, că:

„Desrobirea dela Răsărit, nu a fost numai o desrobire de pământuri, ea a fost o chemare nouă a neamului nostru, spre mari împliniri și noui destine".

Pentru veșnicia românească, temeiul cel de nesdruncinat, garanția marilor împliniri viitoare, este natalitatea și unitatea pământului și a poporului românesc.

Infăptuirii acestui suprem ideal, România îi închină astăzi suprema ei încordare.

Indurerată eri prin umiliri nemeritate, armata română și-a regăsit acum tradiția ei de onoare și glorie voevodală. In Bucovina și Basarabia, încolțesc astăzi, speranțele libertății și ale renașterii. Dela Prut la Nistru, înainte, tot înainte, peste Bug și peste Nipru, în iureș năprasnic, armata pregătește viitorul de nădejde al tuturor românilor. Acolo se întâlnește voluntariatul viteaz al Românilor de pretutindeni în o înfrățire înainte mergătoare definitivei victorii a eliberării celor peste două milioane și jumătate de Români, de pe întreg cuprinsul răspândirii românești. Granițele trunchiate și prestigiul neamului, se reface.

Cu piepturile stâncă, peste ape punți, cu sângele înălțându-se vulcan, gonesc strănepoții lui Boerebista, până acolo, până unde s'a înfipt ultima săgeată din arcul dacic al moștenirii lui.

In Sud-Vest îi așteaptă Timocul, până în davele de pe Morava. La Vest îi așteaptă Banatul până la Tisa, — și pe întreg cuprinsul Transcarpatic, îi cheamă suferințele lui Horia, Cloșca și Crișan. Ii cheamă sânge din eroicul lor sânge, îi așteaptă frați de acelaș tulpină străveche și nepieritoare.

Marele Führer al Germaniei, providențialul făuritor al unității poporului său, când a binevoit să încuviințeze eliberarea miilor de prizonieri români timoceni, existența românilor, a familiilor și a vetrelor lor în Timoc, a fost recunoscută, — și implicit, a fost recunoscut interesul României în această regiune.

Istoria, reține acest fapt, ca pe un prețios document, mai ales că tratatul de pace dela Versailles, nu recunoaște existența vreunui grup etnic pe teritoriul vechiei Serbii.

Datorăm astfel generoasei și dreptei Germanii a marelui Adolf Hitler o îndoit motivată și veșnică recunoștință.

Panslavismul activ s'a desfășurat pe axa Moscova — Belgrad, ca o operă metodică și constantă.

Axa prieteniei româno-germane italiene, se întretaie cu axa acțiunei panslaviste, pe Dunăre, — și tocmai acolo, unde acest rău are o importanță economică și militară deosebită.

Noua orânduire care se pregătește Europei, cu însăși contribuția nemăsurată de jertfe a României, va da neamului românesc unitatea la care răspândirea, suferințele și jertfele lui îl îndreptățesc.

Axa panslavismului, sub presiunea acestor jertfe, sub tăria neînvinselor asalturi ale cruciaților dreptății, s'a frânt.

Panslavismul, oricare ar fi forma sub care se reîntruchipează, oricare ar fi expres și sub care se manifestă, oricare ar fi masca sub care se ascunde, — scopul lui este acelaș și unicul: **stăpânirea Dunării și a neamurilor în bazinul ei.**

Poporul românesc care stăpânește istoricește, etnicește și numericește regiunea de pe ambele maluri al râului Timoc, refuză cu indignare să schimbe un jug cu altul. El stă dârz pe poziția convingerilor lui și așteaptă pașnic ziua pe care o nădăjduesc toți Românii.

Conștiința originei și a apartenenței sale, poporul timocean n'o îndreaptă împotriva nimănui, ci o încinge ca pe o puternică cuirasă de apărare față de orice tentativă de nouă și definitivă subjugare, căci, în adevăr, pentru românii timoceni răspântia la care se găsesc acum, e categorică.

Pentru întâia oară, istoria ne deschide larg poarta spre Răsăritul simbolic. Și pentru ultima oară. Alternativa, nu are cale lăuntrică, căci destinul ne strigă cu glas poruncitor: „ACUM ORI NICIODATĂ!"

Dar neamul românesc a răspuns cu fiecare strop de sânge presărat pe urmele pașilor de glorie: „ACUM!"

Acum e momentul. Acum ne cheamă în luptă Mareșalul, călăuzit de steaua de noroc a românismului.

Țară nouă se zidește pe mormintele eroilor români, țară de veacuri, țară dreaptă și atotcuprinzătoare, țară dela Bug și până la Morava.

Drumul de convingere și de luptă al Mareșalului e trasat de mult: din o sorginte post-belică încă de acum douăzeci și doi de ani, când la Versailles fu frântă în două inima Banatului.

Zarurile luptei sunt aruncate. Locotenent Colonelul anului 1919, conduce astăzi oștile destinului de viață ale neamului întreg.

Iar credința acestui neam dă puteri de Arhanghel luptătorilor lui.

„RECONSTRUCȚIA ROMÂNIEI"

Importante declarații ale d-lui Mareșal Antonescu, făcute unui oficios german

BERLIN, 11 (Rador). — Sub titlul „Reconstrucția României", ziarul „Voelkischer Beobachter" publică un interview acordat de d. Mareșal Antonescu, corespondentului ziarului, d. Karl Theil.

Iată textul acestor declarații:

— *„Mă întrebați despre realizările unui an de guvernare?*

„In afară de proclamația către popor, vice-președintele Consiliului a citit o largă expunere a acestor împliniri, iar fiecare ministru va înfățișa realizările fiecărui departament.

„Doriți desigur o sinteză. Iat-o:

„Am scuturat societatea românească, zdruncinată de un regim nefast și am așezat Monarhia și conducerea țării pe baze noui.

„Am salvat Statul dela dezordine și i-am asigurat o ordine administrativă provizorie, după prăbușirea granițelor punând ordine la finanțe, economie în cheltueli și disciplină în viața publică.

„Am schimbat drumul istoriei românești, care era greșit pornit de oameni interesați și am legat realist destinul românesc de lupta împotriva Rusiei și a bolșevismului, a cărei amenințare o simțeam, țesând România în politica Pactului Tripartit și legându-mi strădania cu fidelitate și lealitate de lupta germană antibolșevică, pe care o duce marele Conducător Adolf Hitler.

„In acest an s'a muncit în toate sectoarele, s'a sporit producția agricolă a țării, s'au sporit veniturile Statului și s'a menținut producția industrială, cu toate greutățile războiului.

„S'a lucrat pe fiecare plan de viață națională, dar mai precis, ceeace reprezintă acest an de guvernare, este pregătirea războiului împotriva Rusiei și mândria de a-i fi purtat umăr la umăr lângă armata germană, care a luptat pentru civilizație, noi luptând pentru desrobirea pământului și apărarea credinței strămoșilor noștri.

„Anul acesta de guvernare este anul desrobirii românești dela Răsărit. Continuând lupta, vom păși la o acțiune nouă: reorganizarea Statului, veghea asupra armatei, vor fi primele preocupări ale guvernului, așteptând ca lumea nouă, dreptatea și instinctul de viață al poporului român, să-l ducă, prin lealitate și lupta la împlinirea tuturor drepturilor la care aspiră", a încheiat d. Mareșal Antonescu, declarațiile sale.

Descoperiri uluitoare în curtea fostului local al consulatului italian din Chișinău

In partea din fund a curții fostului local al Consulatului italian din Chișinău (Str. Viilor), devenit — în timpul regimului sovietic — sediul central al G. P. U.-ului, local în prezent distrus complet, într'un loc îngrădit cu scânduri înalte, s'au descoperit două gropi mari și altele mai mici în care au fost îngropate ultimele victime ale regimului bolșevist.

Peste 75 cadavre descoperite până în prezent

Execuția se făcea în beciul fostului consulat, unde sunt urme evidente de acestea și unde s'au găsit două tărgi pătate de sânge. Primele cercetări au început în ziua de 4 Septembrie și au dus, după săpături intense, la deshumarea a 75 cadavre, din care un grup de 15 aruncate într'o groapă comună aveau mâinile și unele chiar și picioarele legate. Unele cadavre erau în costume sumare (pijamale, cămăși de noapte), ceiace denotă că victimele erau ridicate în timpul nopții de acasă și executate fără a fi cercetate și judecate.

S'au găsit șepci, aparținând elevilor dela Liceul Hajdeu, două rase de preoți, dintre cari una aparținând preotului Tudorache, fost fruntaș legionar, și uniformele a șase ceferiști îmbrăcând trupuri cari n'au putut fi indentificate. Din sentințele de condamnare găsite asupra cadavrelor deshumate, se bănue existența printre cei uciși a fraților Petru și Pavel Tanțu, al fostului șef de secție de gardieni publici din Chișinău, Cernovschi și al ceferiștilor Teslaru, Ion Banu, Ilie Dosoftei, Dionisie Trusca, Ene Grigore Schimba Nicolae, Vieru Dimitre și Guțu Teodor.

*

In ziua de 7 Septembrie a avut loc înmormântarea a 63 victime, la cimitirul ortodox. S'a oficiat un serviciu religios de un sobor de preoți, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan al Ardealului, Prea Sfințiile Lor Efrim Tighineanu și Vasile Lăzărescu Episcopul Timișoarei. I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan a sfârșit slujba religioasă cu o cuvântare adresată sutelor de credincioși, adunați la locul atrocităților.

Rămășițele pământești ale victimelor bolșevicilor au fost transportate în căruțe frumos împodobite cu flori la cimitirul ortodox.

La ceremonia funebră au asistat reprezentanții autorităților civile și militare din localitate. Se continuă cercetările pentru descoperirea dispăruților din ultimul timp, fiind grave bănueli că toți au avut acelaș sfârșit îngrozitor. S'au mai descoperit alte noui camere de tortură instalate în subsolul Palatului Mitropolitan. Cercetările sunt în curs și este sigur că ele vor da la iveală amănunte tot atât de înfiorătoare.

Pentru familiile eroilor morți în războiul sfânt

Familiile și camarazii ofițerilor, subofițerilor și ostașilor căzuți pentru Patrie și Cruce, sunt rugați să trimită pe adresa Marelui Stat Major, Secția Propagandă (Biroul III), fotografiile scumpilor lor morți, împreună cu date asupra vieții lor, precum și ziua și locul în care și-au dăruit viața pentru gloria neamului.

ULTIMA ORA

Stare de asediu în capitala Suedie

BERLIN, 11 (Rador). — Cu privire la proclamarea stării excepţionale în Oslo, cercurile politice din Berlin se mărginesc să facă următoarea declaraţie:

Politica adversarilor Germaniei este uşor de înţeles. După cum se ştie, inamicii Germaniei au declarat că primul lor tel este de a provoca turburări în teritoriile ocupate.

Această politică a inamicilor Germaniei nu a fost încă abandonată.

In ce priveşte ocuparea insulei Spitzberg aceleaşi cercuri germane o consideră ca o consecinţă a acestei politici, care prin blocada foametei, şi în acest caz special printr'un fel de „blocadă a cărbunelui", se străduieşte să determine o declanşare a doritelor turburări.

Se observă însă în Berlin că acţiunea dela Spitzberg are şi un aspect care intră în domeniul dreptului internaţional: când suveranitatea acestui teritoriu a fost încredinţată Norvegiei s'a convenit expres prin articolul 3 al tratatului dela Spitzberg încheiat la 9 Februarie 1920, că Spitzbergul nu va putea fi niciodată fortificat sau folosit în scopuri militare.

PROPAGANDIŞTII PREŞEDINTELUI ROOSEVELT AŢÂŢĂ POPULAŢIA AMERICANĂ

NEW-YORK, 11, (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Propagandiştii preşedintelui Roosevelt continuă, de pe o parte, să aţâţe opinia publică a Statelor Unite, citând incidentul provocat de atacul crucişetorului american „Greer" asupra unui submarin german şi pretinsa scufundare a unui vas încărcat cu materiale de războiu destinate Angliei ce naviga într'o regiune declarată zonă de război, iar pe de altă parte, se află totuşi personalităţi bine cunoscute în Statele Unite, care încearcă să se opună acestei campanii de ură.

„Associated Press" semnalează din San Pedro (California) că d. Farley, fost ministru al poştelor şi preşedinte al partidului democrat, a declarat într'un interview că recentele scufundări de vapoare nu constituesc motive destul de puternice pentru intrarea în războiu a Statelor Unite.

Armatorii şi opinia publică a Statelor Unite împărtăşesc această părere. Naţiunea americană îşi dă foarte bine socoteala despre pericolul pe care îl atrage trimiterea în Anglia a vaselor americane încărcate cu materiale militare şi ea se aşteaptă ca unele din aceste vase să fie pierdute cu acest prilej.

„Associated Press" anunţă că generalul Wood, preşedintele comitetului „America First" a declarat în mod public la Washington că d. Roosevelt a trimis vapoare în zonele de război, unde incidentele erau inevitabile.

Acum d. Roosevelt voieşte printr'un discurs radiodifuzat să provoace teama şi teroarea în naţiune, apropiind, astfel, America şi mai mult de război.

Ultimele două luni vor decide definitiv soarta războiului

BERLIN, 11, (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Rador" transmite:

La o întrebare formulată în cursul unei conferinţe de presă, asupra posibilităţii purtării războiului în Rusia bolşevică şi în cursul iernii, s'a răspuns că în cercurile germane se este pregătit pentru orice eventualităţi.

Să nu se uite — s'a adăogat — că şi în trecutul război mondial armata germană a combătut şi iarna, înregistrând succese deosebite, deoarece s'a dovedit că astăzi, când trupele Mareşalului sunt mult mai bine înzestrate, iarna nu va reprezenta un element care să poată influenţa asupra războiului.

Nu trebuie uitat însă — s'a subliniat în această conferinţă — că mai sunt încă două luni şi mai bine până la iarnă, în care timp evoluţia stării militare nu va sta pe loc. In aceste două luni, pe teatrul de război se vor produce fapte a căror importanţă va fi definitivă.

Muncitorii finlandezi voesc hotărît ducerea războiului până la capăt

HELSINKI, 11 (Rador). — Intr'o conferinţă a reprezentanţilor organizaţiilor muncitoreşti, la care a luat cuvântul şi d. ministru Tanner făcând o expunere asupra situaţiei politice interne şi externe, s'a constatat că reprezentanţii muncitorilor finlandezi voiesc cu toată hotărîrea ca Finlanda să ducă până la capăt lupta pentru libertate.

Ei au declarat că în această luptă parlamentul, guvernul şi înaltul comandament vor avea tot sprijinul din partea muncitorimii finlandeze.

IRANUL A „ACCEPTAT" CONDIŢIILE ANGLO-SOVIETICE

TEHERAN, 11, (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB comunică:

In locul primului ministru, care se află bolnav, ministrul afacerilor străine a făcut în Parlament o dare de seamă asupra negocierilor duse cu guvernele britanic şi sovietic, în intervalul dela 28 August a. c., când au încetat ostilităţile, şi până azi.

Ministrul afacerilor străine a adus la cunoştinţa membrilor Parlamentului, întrunit într'o şedinţă extraordinară, numeroasele note schimbate cu această ocazie.

Darea de seamă, care este foarte amănunţită, menţionează în special trei puncte, care prezintă un interes cu totul deosebit. Aceste trei puncte sunt: demarcarea zonei ocupate, soarta coloniei germane şi care vor fi relaţiile diplomatice viitoare dintre Iran şi puterile Axei.

Guvernul Iranului a acceptat ocupaţia făcută de englezi a unei zone din sud-vest, determinată prin linia Khanghineh-Kermanşah-Korramabad-Masjid-Soleimanfaft-Gheigadjsaran-Bender-Dallam golful persic.

Zona de ocupaţie sovietică cuprinde teritoriul dela nord, dincolo de linia Cohopu-Haidarabad-Mianduab-Zendjan-Kascin-Sabol-Zirab — Semna — Sahrud — Aliabad — Khanghineh — Kermanşah — Masjed — Coleimenhadj — Gueigadj — Sarap — Bender — Dallam.

In ultima notă anglo-sovietică s'a cerut predarea membrilor coloniei germane şi închiderea legaţiilor germană, italiană, română şi ungară.

Guvernul iranian a răspuns printr'o notă în care a declarat că va lua imediat măsuri pentru a înlătura temerile anglo-sovietice.

In Africa, leii atacă la drumul mare

GENEVA, 11 (Rador). — Ziarul din Capetown „The African World" povesteşte clipele de groază pe care le-a trăit o tânără femee ce a străbătut Rhodesia cu automobilul.

In timp ce trecea pe lângă o pădure, un leu a sărit pe capota maşinii. Tânăra femee, fără a-şi pierde cumpătul, a accelerat în plin, iar leul a fost nevoit să sară într'un şanţ.

Un alt leu a atacat un camion al administraţiei poştelor, agăţându-se de uşă. Ocupanţii nu au putut scăpa de el decât după o luptă crâncenă în cursul căreia maşina a fost grav avariată.

Şase indigeni au fost mâncaţi de fiare, în aceiaşi regiune.

Agresivitatea neobişnuită a leilor se datoreşte secetei excepţionale din iarna trecută, aşa încât leii, căutând apă, pătrund în zone locuite, de care de obiceiu se ţineau departe.

Regimentul 2 Vânători de Gardă No. 9 defilează în faţa eroilor căzuţi pe frontul transnistrian

COMUNICATUL GERMAN

PE FRONTUL DE RĂSĂRIT ATACURILE SE DESFĂŞOARĂ CU SUCCES

BERLIN, 11 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Pe frontul de răsărit, atacurile se desfăşoară cu succes.

In Africa de Nord, avioane germane de bombardament au lovit ieri în plin antrepozite inamice situate la Tobruk şi Marsa Matruk, au împrăştiat coloane de vehicule şi au distrus căi ferate în nordul Egiptului.

Un vapor de comerţ de 6.000 de tone a fost distrus de aviaţie în golful Suez, în noaptea de 10 Septembrie.

In luptele aeriene dela 9 Septembrie, inamicul a pierdut cinci avioane de vânătoare deasupra coastei Africei de Nord.

Nu se semnalează nici o incursiune inamică, de zi sau de noapte, pe teritoriul Reichului.

BERLIN, 11 (Rador). — Agenţia DNB. află următoarele amănunte în legătură cu comunicatul militar de Joi:

Comunicatele militare din ultimele zile nu au semnalat decât puţine amănunte asupra operaţiilor de pe frontul de est. Aceasta s'a făcut pentru a nu furniza Sovietelor detaliile succeselor obţinute.

După informaţiunile britanice, o mare ofensivă sovietică s'ar desfăşura în prezent, dela Smolensk până la Gomol, pentru a preîntâmpina primejdia care ameninţă Moscova.

In această privinţă trebuie constat că Smolensk se află, fireşte, mereu în mâinile germanilor şi că acest oraş se află la 70 de kilometri în spatele frontului german.

Acelaş lucru este valabil şi pentru Gomol, care se găseşte şi mai departe în spatele frontului german.

In sectorul frontului, la est de Smolensk şi la est de Gomol, atacuri ale sovieticilor, cu forţe mai mult sau mai puţin importante, au avut loc în mai multe rânduri, dar ele au încetat când s'a văzut că ele nu au jenat cu nimic marile opraţiuni germane, prin care se câştigă teren zilnic şi care sunt pe cale să cauzeze o înfrângere unei mari părţi din armata sovietică.

Cea mai bună dovadă este încercuirea Leningradului.

De altfel, asemenea dovezi se aşteaptă în curând de pe tot frontul.

Sovietele îşi dau seama că trebuie să se aştepte, încă înainte de începerea iernii, la lovituri grele din partea Germaniei, lovituri cărora bolşevicii nu le pot face faţă nici acum.

Bolşevicii ucid pe răniţi în chipul cel mai groaznic

BERLIN, 11 (Rador). — In ţinuturile păduroase din regiunea Dvina, infanterişti germani care se rezleţiseră de companiile lor au fost încercuiţi. A doua zi, când grosul trupelor germane a pătruns în pădure, s'a constatat că nici unul dintre aceşti soldaţi germani nu mai era în viaţă. Cei mai mulţi fuseseră răniţi în luptă şi apoi omorîţi în chipul cel mai bestial: unii fuseseră împuşcaţi în ceafă, alţii fuseseră omorîţi cu lovituri de baionetă sau de paturi de armă. S'a putut constata că uciderea lor nu fusese întâmplătoare, ci sistematică.

Intr'un alt punct, bolşevicii atacaseră cu mitralierele un vehicul de ambulanţă, în care trăseseră dela o distanţă de 10 metri. După ce au oprit ambulanţa, în care se găseau cinci răniţi germani, vreo zece bolşevici s'au repezit asupra ei şi au scos brancardele cu răniţi afară. Un soldat german, rănit mai uşor, care fusese aşezat pe capră, a izbutit să scape ascunzându-se în dosul unui tufiş. De acolo el a văzut cum bolşevicii au sfărâmat capetele camarazilor săi răniţi cu paturile puştilor, omorîndu-i apoi cu gloanţe trase în ceafă. Aşa au fost găsiţi mai târziu de carele de asalt germane care porniseră în urmărirea bolşevicilor.

Crâncene lupte de încercuire şi nimicire

BERLIN, 11 (Rador). — La 10 Septembrie, trupele germane au încercuit şi distrus un grup sovietic în sectorul central al frontului de răsărit. In cursul luptelor de nimicire şi în cursul operaţiunilor de curăţire, au fost luaţi până în prezent 2.000 de prizonieri bolşevici.

Intr'un alt punct al frontului, sovieticii, sprijiniţi de care de luptă, au atacat poziţiile germane. Dar infanteria germană a trecut la contraatac şi a respins pe bolşevici. Formaţiunile sovietice s'au retras în grabă. Pornind în urmărirea lor, trupele germane au distrus 13 care de luptă sovietice.

In alt punct al aceluiaşi sector, sovieticii au mai pierdut zece care de luptă.

Lupte violente s'au dat în casele dintr'un oraş din zona frontului. După o încleştare corp la corp, soldaţii germani au izgonit pe bolşevici din acea localitate.

O formaţiune motorizată germană, care în timpul luptei ajunsese printr'un ocol în cealaltă parte a oraşului, a surprins pe şosea, la ieşirea din oraş, un stat major sovietic, pe care l-a luat prizonier.

Lupte violente s'au dat în ziua de 10 Septembrie în sectorul unei divizii germane din spaţiul situat la nord de Kiev. Cu prilejul acestor lupte, germanii au distrus şi împrăştiat în grupuri mici izolate formaţiile sovietice. O localitate destul de mare a fost ocupată. In cursul acestor lupte, trupele germane au luat 1.200 de prizonieri şi au capturat 60 de tunuri, 90 de mitraliere, numeroase automobile, cai şi muniţii.

Alte succese au fost dobândite de o divizie germană care opera în apropiere.

Tot în ziua de 10 Septembrie, sovieticii au făcut o încercare zadarnică de a distruge un pod de peste Nipru. Ei coborîseră pe fluviu mai multe vase încărcate cu benzină, pe care le-au incendiat sperând că aceste vase vor ajunge până la pod şi îl vor aprinde. Dar vasele incendiate s'au oprit pe un fund nisipos la mare depărtare de pod şi au ars complet.

VICTORIILE AERIENE ALE ESCADRILEI GERMANE TRAUTLAFT

BERLIN, 11 (Rador). — Numărul de 1.200 aparate inamice doborîte, care fusese atins la 7 Septembrie de escadrila de vânătoare Trautloft, a fost sporit de atunci la 1.233.

Dintre cele 850 de avioane doborîte de această escadrilă numai pe frontul de răsărit, 500 sunt aparate de bombardament şi 350 aparate de vânătoare.

Faţă de acest impunător număr de victorii, escadrila Trautloft nu a pierdut decât opt aparate. In plus, şase dintre piloţii săi au făcut aterizări forţate pe teritoriul inamic şi izbutit să se înapoieze în liniile lor în intervale de timp care nu au depăşit niciodată 12 zile.

Insemnate scăderi la bursa din New-York

STOCKHOLM, 11 (Rador) — Corespondentul Agenţiei Telegrafice Suedeze la New York telegrafiază că Bursa din New York a cunoscut Miercuri o atmosferă foarte greoaie, cursurile înregistrând în acea zi scăderi însemnate.

Această tendinţă de scădere pare să fie provocată de îngrijorarea cu discursul preşedintelui Roosevelt cât şi de declaraţiile d-lui Morgenthau cu privire la un eventual control al mişcărilor inflaţioniste.

Cele mai mari scăderi au fost înregistrate mai ales la valorile căilor ferate, din cauza conflictului provocat de cererile de măriri de salarii ale funcţionarilor dela căile ferate, conflict care nu a putut fi lichidat decât prin măsuri de constrângere.

Submarinele sovietice din Marea Neagră distruse de aviaţia germană

BERLIN 11 (Rador). — Din izvor militar, Agenţia DNB. află că în cursul ultimelor zile avioane de luptă germane au bombardat în mai multe rânduri o bază de submarine sovietice din Marea Neagră, lovind în mod serios unităţile care se aflau acolo adunate.

Asupra acestor acţiuni comandantul unei escadrile de avioane de luptă germane dă următoarele amănunte:

După ce au scufundat un vapor sovietic de 10.000 tone, care fugise dela Odesa, ne-am îndreptat din nou, la 9 Septembrie, către această bază de submarin şi de vase de transport sovietice fugare. Suntem favorizaţi de soartă, căci 20-25 vase de transport sunt legate cu parâme de cheiuri sau ancorate în rada portului.

Dela primul meu picaj am atins cu o serie de bombe ce le-am aruncat un vapor de 4.000 tone, care s'a aplecat într'o parte, scufundându-se încet.

O altă serie de bombe explodează în mijlocul a trei submarine ancorate unul lângă altul. Aceste submarine sunt literalmente sfâşiate şi dispar în valuri.

In acelaşi timp, un grup de avioane alături îşi aruncă bombele asupra unui vas de transport de 15.000 tone, scufundând un vas aprovizionator de submarine.

Pe malul de nord-vest al portului, vasele rezervoare de petrol care conţineau carburantul necesar submarinelor ce staţionau în bază, sunt incendiate şi ele.

La plecare, am constatat că vasul petrolier de 3.000 tone, atacat în ajun şi care era destinat să aprovizioneze submarinele, se scufundase complet. Suprafaţa apei este acoperită cu un strat gros de ulei.

Serviciul de spionaj englez este vinovat de tulburările produse în Jugoslavia

BELGRAD, 11. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Cu privire la exploziile găsite în fosta legaţie a Angliei şi la fostul consulat general al Marei Britanii din Belgrad agenţia telegrafică sârbă „Rudnik" scrie, între altele:

La 25 Martie trecut, când se aflase că Jugoslavia aderase la pactul tripartit, un membru al legaţiei engleze a străbătut străzile Belgradului strigând: „Toată lumea să ia aminte că noi putem provoca în fiecare moment turburări în ţară".

Faptul acesta este confirmat în mod limpede de activitatea lui „Intelligence Service" în fosta Jugoslavie precum şi prin armele şi explozibilele descoperite în grădina legaţiei Marei Britanii din Belgrad.

Comandanţi ai armatelor sovietice sunt arestaţi şi trimişi în faţa Curţii Marţiale

BERLIN, 11. (Rador). — O formaţiune germană a dat peste un ordin adresat armatelor bolşevice de pe frontul sovietic de vest, în care se spune:

Un număr de comandanţi nu au înţeles situaţia gravă în care se află Uniunea Sovietelor. Cu toate că se joacă acum existenţa bolşevismului, aceşti comandanţi nu au fost la înălţimea misiunii lor şi nu au pus la timp în stare formaţiunile de sub comanda lor. Din ordinul mareşalului Timocenko şi al comisarului politic respectiv, patru generali de brigadă, ale căror nume sunt menţionate în ordinul de sus, au fost arestaţi şi trimişi în faţa Curţii Marţiale.

Armata roşie a pus în acţiune toate forţele sale

BERLIN, 11 (Rador). — Un sublocotenent din trupele de geniu sovietice, luat prizonier de germani, a declarat că armata roşie a pus acum în acţiune toate forţele sale.

Nici în Siberia nu mai există rezerve, a declarat ofiţerul sovietic. In cazul unei înaintări japoneze, orice rezistenţă ar fi imposibilă.

Prizonierul a mai adăugat că URSS pregătea încă din primăvara anului 1941, pe o scară întinsă, războiul contra Germaniei. Intenţia Sovietelor era de a da atacul cel mai târziu la sfârşitul lui August sau la începutul lui Septembrie după strângerea recoltei. Prevederile erau că operaţiunile se vor desfăşura pe teritoriul german.

Soarta ocupării Petersburgului va fi hotărîtă de germani

BERLIN 11 (Rador). — Din izvor militar se comunică următoarele:

Postul de radio britanic nu încetează a inventa anumite obiective pe care germanii şi le-ar propune să le atingă, pe frontul oriental, la anumite date determinante.

Aceste sisteme au atât de puţină şansă de a da rezultate, încât inventatorii noutăţilor de acest fel ar face mai bine să renunţe la ele căci, bunăoară, faptul de a atribui germanilor intenţiunea de a cuceri Petersburgul la o dată fixă, nu face altceva decât să provoace ilaritate.

Numai germanii şi altcineva nimeni pe lume vor decide momentul oportun pentru cucerirea Petersburgului.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, Bucureşti